

De Tao van Bereidwilligheid

In de oude wereld geloofden mensen
dat verandering begon
wanneer de omstandigheden veranderden.

Dus wachtten zij:

op een beter moment,

op meer zekerheid,

op meer kennis,

op meer tijd

en op meer vertrouwen.

Maar terwijl zij wachtten,

bleef hun leven vaak hetzelfde.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Wat is bereidwilligheid?"

De meester nam hem mee

naar een akker.

Daar zag de leerling twee boeren.

De eerste boer sprak voortdurend over zijn plannen.

Hij wilde zaaien,

bouwen

en oogsten.

Maar telkens vond hij een reden om nog even te wachten.

De tweede boer wist niet alles.

Hij had niet alle antwoorden.

Maar hij begon.

Hij maakte fouten.

Hij leerde.

Hij groeide.

En uiteindelijk oogstte hij.

"Waarom?" vroeg de leerling.

De meester glimlachte zacht.

"Omdat bereidwilligheid belangrijker is
dan perfecte omstandigheden."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:

wachten met liefhebben tot zij zekerheid hadden,

wachten met creëren tot zij perfect waren,

wachten met veranderen tot zij zich er klaar voor voelden.

Iedereen verlangde naar groei.

Weinigen waren bereid

de eerste stap te zetten.

"Waarom is dat zo moeilijk?" vroeg hij.

De meester keek naar een gesloten deur.

"Veel mensen denken

dat bereidheid volgt op zekerheid."

Hij opende de deur.

"Maar meestal verschijnt zekerheid pas
nadat een mens bereid is geworden."
De wind streek zacht door de straat.
"Maar meester... wat betekent bereidwilligheid precies?"
De meester wees naar een zaadje.
"Dit zaadje weet niet
hoe groot de boom zal worden."
Hij legde het in de aarde.
"Maar het is bereid
om open te breken."
De leerling dacht lang na.
"Dus bereidwilligheid betekent openstaan?"
De meester knikte langzaam.
"Openstaan om te leren.
Openstaan om fouten te maken.
Openstaan om te groeien.
Openstaan om verrast te worden."
Ze kwamen bij een rivier.
De rivier wist niet precies
welke bochten zij zou tegenkomen.
Toch bleef zij stromen.
"Zie je?" vroeg de meester.
"Het leven beloont vaak niet degene
die alles weet..."
Hij keek naar het water.
"...maar degene die bereid is
om verder te gaan."
De avond viel langzaam.
Toen sprak de meester:
"De angstige mens wacht
tot alle risico's verdwenen zijn."
Hij keek naar de horizon.
"De bereidwillige mens begrijpt
dat sommige deuren pas zichtbaar worden
wanneer hij begint te lopen."
De wind bewoog zacht door de nacht.
"Want groei vraagt geen perfectie."
Hij glimlachte zacht.
"Zij vraagt bereidheid."
De sterren verschenen boven hen.
En voor het eerst begreep de leerling:
dat veel kansen niet verloren gaan
omdat mensen niet kunnen...
maar omdat zij niet bereid zijn.

De gesloten hand ontvangt weinig.
Het gesloten hart leert weinig.

Maar wie bereid is
om te luisteren,
te leren,
te proberen
en te groeien,
ontdekt dat het leven
veel meer mogelijkheden bevat
dan hij ooit had vermoed.
Want bereidwilligheid
is de deur
waardoor ontwikkeling binnenkomt. ❤️✨🕊